

DUMINICA BIBLIEI – 22 ianuarie 2023 – în a treia duminică de peste an

INTRODUCERE

Duminica Bibliei, celebrată în fiecare an în duminica a treia de peste an, a fost instituită de Sfântul Părinte Papa Francisc, prin Scrisoarea apostolică sub formă de motu proprio “Aperuit illis”, din 30 septembrie 2019.

Scopul inițiativei Pontifului este de a îndemna comunitatea creștină să se concentreze asupra deosebitei valori avută de Cuvântul lui Dumnezeu, dorind să revigoreze simțul responsabilității credincioșilor față de cunoașterea Sfintei Scripturi și față de menținerea vie a Cuvântului lui Dumnezeu, printr-o acțiune permanentă de transmitere și înțelegere în măsură să dea un sens vieții Bisericii în diferitele condiții în care s-ar afla.

El însuși declara la încheierea Jubileului extraordinar al milostivirii că: “Ar fi oportun ca fiecare comunitate, într-o duminică din anul liturgic, să poată reînnoi angajamentul pentru răspândirea, cunoașterea și aprofundarea Sfintei Scripturi: o duminică dedicată în întregime cuvântului lui Dumnezeu, pentru a înțelege bogăția nepuizabilă care provine din acel dialog constant al lui Dumnezeu cu poporul său” (Misericordia et misera, nr. 7).

VESTITORI AI CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU CEEĂ CE AM VĂZUT, VĂ VESTIM ȘI VOUĂ (1 In 1,3)

Tema duminicii Bibliei din acest an este luată din mărturia evanghelistului Ioan care în prima sa scrisoare le adresează destinatarilor aceste cuvinte: “Ce am văzut și am auzit, vă vestim și vouă” (1 In 1,3).

Aceste cuvinte pun în evidență faptul că Evanghelia nu poate fi redusă la un conținut sau la un simplu model etic. Evanghelia înseamnă a lua parte la viața cea nouă a Domnului Înviaț și a o trăi în mod personal. Această trăire reprezintă întruparea misterului mântuirii în viața noastră de fiecare zi iar mântuirea adusă de Fiul lui Dumnezeu, la care noi suntem părtași, este ca o lumină ce nu poate fi pusă sub obroc. Vestea mântuirii trebuie să răsune! Prin aceasta, noi care suntem primii beneficiari ai milostivirii divine și care experimentăm mântuirea lui Dumnezeu în viața noastră, suntem chemați să devenim mărturisitori și să-l vestim pe cel care împlinește mântuirea noastră. Devenim astfel vestitori ai Cuvântului lui Dumnezeu.

Vestirea este strict legată de experiența vie și personală a misterului pascal. În viața creștină există un moment în care toate acestea sunt trăite pe deplin, și anume celebrarea euharistică. După *Liturgia Cuvântului*, când este proclamat solemn mesajul mântuirii, urmează *Liturgia Euharistică* când cei ce participă în credință se oferă pe ei înșiși împreună cu pâinea și vinul puse pe altar iar în trăirea rugăciunii euharistice își unesc jertfa vieții lor cu cea care, prin excelență, a fost adusă lui Dumnezeu Tatăl de către Fiul său. Acesta din urmă devine trup și sânge în pâinea și vinul puse pe altar pe care le transformă în parte a mântuirii noastre, valorificându-le în momente de împărtășire între cer și pământ, între cei vii și cei morți. Acesta este misterul credinței noastre: “Moartea Ta o vestim Doamne și învierea Ta o mărturisim, până când vei veni!” iar ofranda noastră unită jertfei lui Cristos pe altar este adusă în fața tronului lui Dumnezeu (cf. Ev 4,16) de însuși Fiul său, Marele Preot al mântuirii noastre, căci numai prin El este posibilă comuniunea cu Dumnezeu. Acest sacrificiu, această

ofrandă, această jertfă este prezentată Tatălui ceresc de Cristos, în Cristos și prin Cristos, în unire cu Duhul Sfânt.

Trăim Duminica Cuvântului lui Dumnezeu redescoperind legătura profundă care există între Cuvânt și Euharistie, jertfa Cuvântului Întrupat, lăsându-ne călăuziți tocmai de celebrarea euharistică în diferitele sale momente.

APPENDIX

Duminica Bibliei și analfabetismul biblic: arhiepiscopul de Braga, în Portugalia

Monseniorul Jorge Ferreira da Costa Ortiga, arhiepiscop de Braga și primat al Portugaliei, și-a exprimat îngrijorarea în privința unui "anumit analfabetism biblic" prezent în comunitățile catolice.

"Trebuie să recunoaștem" – scrie prelatul portughez – "că credibilitatea mesajului pe care îl vestim necesită mai mult efort în vederea unei mai profunde cunoașteri. Și aceasta este o sarcină care-i privește pe toți creștinii".

Mons. Ortiga a evidențiat totodată importanța unor inițiative care să urmărească dobândirea unei mai mari familiarități cu Sfânta Scriptură. Îndemnul prelatului portughez vizează un mai mare accent pe Biblie, și pe înțelegerea însemnătății Sfintei Scripturi și a importanței de a o cunoaște.

Având în vedere importanța Bibliei, prelatul îndeamnă la îndepărtarea de retorică și de idei abstracte și la concentrarea asupra unei autentice pastorații biblice, astfel încât Sfintele Scripturi să pătrundă întregul țesut pastoral. Arhiepiscopul de Braga le sugerează credincioșilor lectura atentă a Bibliei îmbinată cu rugăciunea, un exercițiu de făcut în familie, conștienți fiind că citirea Bibliei nu este la fel cu citirea unei cărți oarecare, ci este o lectură care ne deschide spre prezența lui Cristos care vrea să intre în dialog cu noi.

De asemenea, prelatul portughez sugerează lectura Sfintelor Scripturi în cadrul comunităților, îndemnând parohiile să organizeze rețele care să unească diferite grupuri de rugăciune și mișcări care lucrează în favoarea Împărăției lui Dumnezeu, călăuzite fiind de texte sacre, în armonie cu fiecare timp liturgic.

Mons. Ortiga amintește totodată că Cuvântul lui Dumnezeu "nu este o comoară ascunsă", ci trebuie să fie vestit cu curaj, folosind fiecare mijloc oferit de societatea din zilele noastre, deoarece este responsabilitatea Bisericii să pătrundă în areopagul culturii moderne și să intre în dialog cu diferitele elemente care o caracterizează. "Trebuie să ne angajăm în căutarea unor noi căi pentru a ajunge la inima tuturor persoanelor" – a spus arhiepiscopul portughez de Braga în vederea Duminicii Cuvântului lui Dumnezeu care, în acest an, se celebrează pe 22 ianuarie.

CONSIDERAȚII PRACTICE

În Duminica *Cuvântului lui Dumnezeu* păstorii comunităților sunt îndemnați să promoveze Duminica Bibliei, să pună în evidență importanța Cuvântului Domnului întrupat în litere care

formează Biblia și prin care Dumnezeu ne vorbește, și să-i încurajeze pe credincioși să se apropie de Cartea Sfântă.

Astfel, în această duminică, este important ca:

- SĂ SE ARATE CONCRET Biblia, și să fie pusă într-un loc onorific și evidențiat, ca enoriașii să o vadă și să se gândească, să o aibă și să o citească.
- La începutul Sfintei Liturghii să se poată face, prin Biserică, o mică PROCESIUNE cu evangheliarul (lecționarul), însoțindu-l cu lumânări aprinse și tămâie
- AMVONUL să fie scos în evidență prin împodobirea lui
- În timpul proclamării evangheliei, lumânările folosite la procesiune, să fie ținute la dreapta și la stânga amvonului
- PREDICA să devină un moment de sensibilizare a participanților la slujbă punând în prim plan importanța Bibliei
- Fiecare paroh poate avea și inițiative proprii cărora le poate da curs pentru a crește interesul credincioșilor în a contempla, a citi și admira Cuvântul lui Dumnezeu

RUGĂCIUNEA CREDINCIOȘILOR

Să înălțăm rugăciunea noastră către Dumnezeu, cel plin de îndurare, care l-a consacrat pe Fiul său prin ungera cu Duhul Sfânt, pentru a aduce celor săraci Vestea cea Bună, pentru a-i vindeca pe cei cu inima rănită și pentru a-i mângâia pe cei întristați.

R. Tot pământul să te laude pe Tine, Doamne!

Doamne Dumnezeule, veșnic și îndurător, care în planul tău de mântuire, voiești ca toți oamenii să ajungă la cunoașterea adevărului, noi îți aducem mulțumire pentru că i l-ai dăruit lumii pe Fiul tău, Cuvântul făcut trup, Calea, Adevărul și Viața \R.

Doamne Dumnezeule, care l-ai trimis pe Fiul tău să aducă săracilor Vestea cea Bună, eliberarea celor închiși, și să vestești tuturor că a sosit timpul mântuirii, fă ca Biserica Ta să fie misionară în lume și să-i îmbrățișeze pe toți oamenii, de orice neam, limbă sau etnie \R.

Doamne Dumnezeule, care ai chemat toate neamurile să treacă de la întuneric la lumină, astfel încât înaintea Fiului tău să se plece tot genunchiul, transformă-ne în mărturisitori ai Evangheliei Tale. \R.

Doamne Dumnezeule, dă-ne o inimă dreaptă care să primească cu bucurie Cuvântul tău, și fă să aducem roade bogate pe calea sfințeniei \R.

Doamne Dumnezeule, fă ca misionarii angajați în activitatea de răspândire a lui Cristos, să devină întruparea Cuvântului lui Dumnezeu și pagini vii ale Evangheliei pentru toate popoarele \R.

Doamne Dumnezeule, întărește-i cu harul pe cei care răspândesc Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a avea puterea de a vesti tuturor popoarelor venirea Împărăției Tale \R.

Dumnezeule, Tată Atotputernic, privește-i cu bunătate pe cei adunați în numele tău, pentru ca ascultând cu feroare Cuvântul Tău, să fie deschiși învățăturilor Bisericii și să te slujească cu fidelitate și dăruire, spre mai mare slavă a Numelui Tău.

CELEBRAREA DUMINICII BIBLIEI ÎN FAMILIE

A. Încurajarea familiilor în a celebra Duminica Cuvântului lui Dumnezeu

Familia – biserica domestică – este în centrul atenției pastorale a Bisericii. În misterul iubirii dintre soți sacralizat de sacramentul credinței, Cuvântul lui Dumnezeu generează, face să crească și dă lumină legământului dintre soți după modelul Legământului pe care Dumnezeu l-a stabilit cu poporul pe care și l-a ales.

Documentul *Verbum Domini*, exortația apostolică publicată la încheierea sinodului despre Cuvântul lui Dumnezeu în viața și misiunea Bisericii, subliniază legătura dintre Cuvântul lui Dumnezeu și familia creștină spunând la numărul 85: “Sinodul a simțit necesitatea de a sublinia și raportul dintre cuvântul lui Dumnezeu, căsătorie și familia creștină. De fapt, „prin vestirea cuvântului lui Dumnezeu, Biserica revelează familiei creștine adevărata sa identitate, ceea ce ea este și trebuie să fie conform planului Domnului”. De aceea, să nu se piardă din vedere niciodată că cuvântul lui Dumnezeu este la originea căsătoriei (cf. Gen 2,24) și că Isus însuși a voit să includă căsătoria printre instituțiile împărăției sale (cf. Mt 19,4-8), ridicând la rangul de sacrament ceea ce a fost înscris la origine în natura umană. „În celebrarea sacramentală, bărbatul și femeia rostesc un cuvânt profetic de dăruire reciprocă, faptul de a fi «un singur trup», semn al misterului unirii lui Cristos și a Bisericii (cf. Ef 5,31-32)”. Fidelitatea față de cuvântul lui Dumnezeu duce și la constatarea că astăzi această instituție este pusă prin multe aspecte sub atac de către mentalitatea curentă. În fața dezordinii răspândite a afectelor și în fața apariției unor moduri de a gândi care banalizează trupul uman și diferența sexuală, cuvântul lui Dumnezeu reafirmă bunătatea originară a omului, creat ca bărbat și femeie și chemat la iubirea fidelă, reciprocă și rodnică.

Din marele mister nupțial derivă o responsabilitate de care nu se poate face abstracție a părinților față de copiii lor. De fapt aparține autenticei paternități și maternități comunicarea și mărturia sensului vieții în Cristos: prin fidelitatea și unitatea vieții de familie soții sunt în fața propriilor copii primii vestitori ai cuvântului lui Dumnezeu. Comunitatea eclezială trebuie să-i susțină și să-i ajute să dezvolte rugăciunea în familie, ascultarea cuvântului, cunoașterea Bibliei. Pentru aceasta, Sinodul dorește ca fiecare casă să aibă Biblia și să o păstreze în mod demn, așa încât s-o poată citi și folosi pentru rugăciune. Ajutorul necesar poate să fie dat de preoți, de diaconi sau de laici bine pregătiți.

Sinodul a recomandat și formarea de mici comunități între familii în care să se cultive rugăciunea și meditarea în comun a unor texte potrivite din Scripturi.” Familiile pot fi încurajate ca împreună cu toți membrii ei, să venereze și să proclame Cuvântul lui Dumnezeu în propria comunitate familială, ca dealtfel și să mediteze și să se roage cu același Cuvânt.

B. Lectura Sfintei Scripturi în familie

Preoții pot încuraja ca fiecare familie să pregătească propriul altăraș acasă unde să fie întronizată Biblia.

Iată un model de rugăciune, de venerare și de interpelare a Sfintei Scripturi care poate fi prezentat și oferit familiilor:

1. Când membrii familiei dispun de câțva timp, se adună în locul în care se află Biblia pe altăraș.

2. Cel mai respectabil membru începe o rugăciune:

- Tatăl nostru ...
- Bucură-te, Marie ...
- Slavă Tatălui ...

3. Se recită (sau se cântă) Imnul:

Vino, Duhule Preasfânt,
Și trimite pe pământ
A ta luminoasă rază!

Al săracilor Părinte
Dătător de cele sfinte,
Vino și ne luminează.

Bunule Mângâietor,
Oaspete preaiubitor,
Dulcea noastră răcorire.

Tu în trudă alinare,
În căldură ești răcoare,
Mângâiere în mâhnire.

Peste cei ce ți se-nchină,
Tu revarsă-a ta lumină,
Harul tău îmbelșugat.

Pentru-a omenirii vină,
Firea-ntreagă-acum suspină
Grav rănită de păcat.

Spală ce e întinat,
Udă tot ce e uscat,
Vindecă ce e rănit.

Moaie tot ce-i împietrit,
Încălzește ce-i răcit
Și îndreaptă ce-i greșit.
Celor care te cinstesc
Și pe tine te slujesc
Dă-le harul înșeptit.

4. Se citește fragmentul ales.
5. Se păstrează un moment de tăcere.
6. Se pun câteva întrebări referitoare la textul citit:
 - Cine este autorul?
 - Ce face?
 - Cine este personajul principal?
 - Unde este ambientată acțiunea?
 - Care este întrebarea despre Dumnezeu?
 - Ce pot eu spune despre text?
 - Care este învățătura?
 - Pot lua o hotărâre?
7. Se face o rugăciune de mulțumire.

Poate fi Psalmul 19,2.3.5:

R.: Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu
și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.

Cerurile vorbesc despre
slava lui Dumnezeu
și firmamentul vestește
lucrarea mâinilor sale. **R.:**

Ziua încredințează zilei mesajul,
iar noaptea transmite nopții înțelegerea. **R.:**

Nu e vorbire, nu sunt cuvinte
ale căror glasuri să se poată auzi,
și totuși vocea lor străbate tot pământul,
vestea lor ajunge la marginile lumii. **R.:**